

Hørings svar til Forslag til endringer i byggteknisk forskrift § 11-6 om brannsikkerhet og avstandskrav på campingplasser

Forslag til endringer i byggteknisk forskrift § 11-6 om brannsikkerhet og avstandskrav på campingplasser

Høringsinnspillet gjelder bestemmelsen om å øke avstandskravet fra 3 til 4 meter for eksisterende campingplasser med faste plasser (tilbakevirkende kraft).

Forslaget har store mangler iforhold til å vurdere konsekvensene ved å øke avstandskravet fra 3 til 4 meter for eksisterende campingplasser med faste plasser.

Det finnes idag et sted mellom 150 000 - 200 000 campingvogner som ikke er registrert, mange av disse er idag på en fast plass, i tillegg kommer mange registrerte vogner som også har fast plass (reg. avgiften fallt bort i 2015, så nyere vogner vil uansett være registrert). Ved å øke avstanden med 33 % vil man også redusere utnyttbart areal tilsvarende, forenklet vil man da kunne si at det vil være plass til 33 % færre vogner. Gjør man et forsiktig anslag og sier at dette vil berøre 100 000 vogner vil 33 000 vogner ikke lenger ha plass. Dette vil ha mange konsekvenser, både for dem som blir berørt og samfunnet.

1. Jeg kjenner best Kvamskogen utenfor Bergen og der var det tidligere svært lett å omsette faste plasser. Noe som gjorde at campingeierne kunne sette opp prisene. I de siste 4 - 5 år har det derimot vært motsatt. Det kan virke som prisene for årlig plassleie har nådd smertegrensen, noe som gjør at mange velger å dra vognen opp på fjellet de helgene eller feriene man ønsker å være der, eventuelt har man byttet til en bobil som man kjører opp med. Dette har gitt økt trafikk av tyngre kjøretøy (bil med vogn eller bobiler) og dermed en økt risiko for alvorlige trafikk uhell, samt større belastning på veinettet. Ved å ta bort 30 000 vogner fra faste plasser vil mange måtte velge denne formen for camping, både fordi de ikke har fast plass lenger og fordi resterende plasser blir dyrere. Jeg kan ikke se at det er gjort noen vurdering av den økte trafikken av vogner/bobiler og den medfølgende økte ulykkesrisikoen på veiene.

2. Når en vogn ikke lenger har fast plass vil den måtte stå en annen plass, fortrinnsvis i nærheten av bolig. For mange betyr dette at man må ha vognen i sin egen oppkjørsel. Dette vil igjen skape utfordringer, både visuelt og i forhold til brannslukking og tilkomst. For dem som bor trangere, f.eks. i blokk/leilighet vil man oppta andre sentrumsnære områder. Kan ikke se at noe av dette er vurdert opp mot gevinsten med økt avstand på campingplassen.

3. Mindre kapasitet på campingplassene for faste plasser vil gi et stort tilbud av spikertelt. Mye større enn det er marked for. Hvordan man skal løse dette er heller ikke omhandlet i vurderingene. Vil man innføre en panteordning for gamle spikertelt eller må den enkelte bare lagre dette i egen hage ?

4. Ref. pkt. 3. Det vil også bli et stort tilbud av tildels eldre store uregistrerte campingvogner som fungerer bra på en fast plass, men ikke ute i trafikken. Hvordan skal man løse dette ? Er det noe forslag om å øke vrakpanten ? (For en tid tilbake var de noen som dumpet en stor campingvogn mitt på torget i Bergen). Viktig at man har en plan for hvordan man skal håndtere disse gamle vognene uten at de representerer en direkte trafikk fare (ref. pkt. 1) eller et miljøproblem.

5. De fleste har et forhold til campingvognen og spikerteltet og mange relasjoner til de andre på campingplassen. Hvem skal bestemme hvem som ikke lenger har plass og må fjerne vogn og spikertelt ? Her kan det bli store konflikter om det ikke blir håndtert riktig. Vil det f.eks. legges opp til en kompensasjon for dem som må fjerne vogn og spikertelt ?

Mitt innspill er at det økte avstandskravet på 4 meter ikke gjøres gjeldende for eksisterende campingplasser med faste plasser, men at man beholder innarbeidet krav på 3 meter for disse. Dette fordi ulempene er uoversiktlige, ikke tilstrekkelig utredet og langt overstiger en eventuell gevinst.

Jeg mener også det er nødvendig å utvise skjønn når man gjør tilsyn med campingplasser. Noen konstruksjoner kan være med på å styrke sikkerheten, f.eks. utspring som holder snø borte fra vindu/rømningsvei eller en plattning

som lettere sikrer luft under vognen om vinteren (for å sikre frisk luft tilførsel og evakuering av propan ved en eventuell lekkasje). Noen konstruksjoner kan være i ikke brennbar materiale og faktisk hindre spredning, etc. Man må gå etter det som gir en reel sikkerhetsgevinst, og ikke være firkantet ift. å tilfredstille et regelverk. Typiske sjekkpunkt bør være: alder på gasslanger, at varslere er på plass (helst både røyk, propan og CO), rømningsveier og tilkomst for brannslukking.

Man bør også sikre at selgere og utleiere av vogner/bobiler gir god nok opplæring til dem som skal bruke en campingvogn eller bobil. Den enkelte må ha en basis forståelse av systemene (ventilasjon/gassinstallasjon/gasskomfyr/gassvarmer) og risiko/faremomenter. Det viktigste er tross alt å forebygge at en hendelser oppstår.

mvh

Raymond Heggholmen
